

1841.

LISSINGSCHÉ

COURANT.

Donderdag

11 Maart.

over het sluiten van een nader

concordaat.

ons gevoelen gezegd te hebben, over de meerzinnigheid in het stuk van het *onderwijs*, welke meenen (bij doelmatige voorziening tegen *christ*, dat er van gemaakt kon worden), behalve der burgerlijke eengestindheid en van *ijder* gemoederen, kon en zelfs behoorde te toegestaan, vinden wij ons gedrongen, ook *ind* te zeggen over de sluiting van een *concordaat*, welke naar men zegt, tusschen *Nederland* staat plaats te vinden.

onderwerp moet, naar ons inzien, uit twee punten worden beschouwd, namelijk: staatsgodsdienstig.

beginnen met het staatkundige.

der gew. g. w. waarborgt aan een ieder de vrijheid van godsdienstige begrippen; dat ieder mag zich begrippen vormen van den eigenschappen der Godheid en van de op welke Zij van den mensch wil gediend zoo als zijne overtuiging hem die begrippen de hand geeft; en hij mag, hoe verkeerd en waling zij zijn, hoe geheel in strijd met de op van *anderen*, deswege niet vervolgd worden. *aan* die begrippen in hem ontdekt of in *ondersteld* worden.

en vervolgde vroeger op eene loutere aanklagt schuldiging; dat men deze of die Godsdienslige beelden koesterde.)

in: versameling, met meerderen, het als *ge* in: *het* *overeenkomst* *belijden*; van Godsdienslige begrippen is niet bij de grondwet vrij voor allen. Alleen aan bestaande gezindzinnig waarborgt art. 189 bescherming.

190. Kent aan de *belijders*, van onderscheiding Godsdiens, aan de *in* *in*, als zóódanig, de *burgerlijke* en *politieke* voorregten toe.

gens art. 94 zijn alle godsdienslige gezindheden verplicht, zich te houden binnen de palen van *oorzaken* aan de *wetten* van den Staat.

de korte herinnering aan de letter en den geest der *gebeden*, zal het ons straks gemakkelijker en, daaraan het sluiten van een *concordaat* te

de R. C. gezindheid *bestond* hier te lande bij *emancip* der grondwet; dit behoeft geen betoef. Dit betaamt gaf die gezindheid aanspraak op bescherming als aan de overige bestaande zou eend worden.

at kunnen deze woorden: *gelijke bescherming* ekenen? Van de bepaling hiervan hangt veel af.

Als gezindheid, als *versameling* van *belijders*, tot te mogen dienen, in *dier* voege en op *die* *ijze*, als de Godsdienslige begrippen der *belijders* hun dit pligtmag en voor hun geluk wenschelijk en noodzakelijk doen oordeelen, en in

over daardoor de palen van gehoorzaamheid aan de wetten van den Staat niet zouden worden te *iten* gegaan; — voorts bij dit regt, hoe geog

eene bestaande gezindheid ook in getal zijn opt, te worden gehandhaafd, dit zal wel on

nsprekelijk de hoofdzakelijke beteekenis zijn der *orden*, *gelijke bescherming*, voor alle bestaande *ind*heden.

ommigen zullen er wel bezwaar in zien, dat de woorden hier hebben ingelascht: » in zoover daardoor de palen van gehoorzaamheid aan de

etten van den Staat niet zouden worden te *bui*ten gegaan; — hoe *die* *moeten* wij, zouden wij *grondwet*, in *der* *geest* van toepassing maken.

den zal nu *moeten* zeggen: Kunnen de wetten van den Staat *enig* opzigt beperkingen voor

de gezindheid, daartussen in haar regt, om God eenkeltig, hare begrippen, te mogen dienen *ereren*, dan kunnen die wetten het ook in

ere opzichten, en waar is dan de waarborg voor *gezindheid*, welke de minderheid zoo in *ge*als invloed op de wetgeving uitmaakt, dat zij

niet door de wet in hare heiligste regten zal worden gekrenkt?

Wij antwoorden: die waarborgen bestaan:

1°. in het niet tot *land* mogen komen van wetten, welke aan eene minder talrijke gezindheid mindere bescherming zouden verleen, meerdere beperkingen in hare vrijheden zouden opleggen, dan aan de meer talrijke.

2°. in het belang, hetwelk de staat er bij heeft, dat geene zóódanige beperkingen aan eenige gezindheid bij de wet worden opgelegd, dat de *belijders* derzelve zich verdrukt en onverdraagzaam bejegend achtende, eenen staat zouden wenschen te verlaten, waar *zulk* wetten tot stand kwamen.

3°. in de vrijheid der pers, welke het zulk eene gezindte zou veroorlooven, de onbillijke wetgevers voor de regthank van geheel Europa aan te klagen, en zóódoende de deelneming, de hulp en ondersteuning uit te lokken der diplomatie van zulke staten, welke regeringen, in de zaak der verdrukte menschheid belang stellende, gowis niet zouden nalaten, er naar te streven, langs den weg van bemiddeling, het gepleegde onrecht te herstellen.

4°. in het regt van ieder individu, om een land, waar hij in zijne heiligste regten zou gekrenkt worden, vaarwel te zeggen.

Dit zijn de waarborgen, welke de grondwet, de wetten, het belang van den staat zelve aanbieden, dat de wetgever jegens *alle* bestaande gezindheden gelijkelijk billijk, gelijkelijk beschermend zijn zal en moet.

Zijn die waarborgen voldoende? In ons oog ja; en wij voegen er bij: de grondwet heeft er geene inderde in het stuk van Godsdiens: *willen* geven: zij heeft er bij gevolg geene meerdere *gekeurd*; en nogtans zij was het, welke bepaalde of altans moest bepalen, wat voor het geluk, het welzijn van den geheelen staat: en bijgevolg voor allen welke zouden goedvinden er leden van te zijn, noodig en doelmatig was. Is zij onvolmaakt; geeft zij geene voldoende waarborgen; men wijsze haar dan; doch late haar bepalen wat er noodig is, omdat zij het moet uitmaken, wat voor den *Nederlandschen Staat*, en bijgevolg voor al dusselvs leden noodig en nuttig is.

In stede van het *hier* te zoeken, wil men echter meerderen waarborg erlangen en schenken, door middel van een *concordaat*.

Dit is, zoo wij meenen, niet zoo als het behoort.

1°. Erkent men daardoor onwedersprekelijk, dat onze grondwet, onze wetten geenen voldoende waarborg geven of kunnen geven aan de R. C. gezindheid, hetgeen nogtans eene dwaling zijn zoude.

2°. Schonkt men daardoor geene *gelijke* maar eene *meerdere* bescherming aan *eene* gezindheid dan aan andere, te weten: de bescherming eener buitenlandse magt, krachtens een staatkundig verdrag, terwijl de *andere* gezindheden niets meer bezitten, dan de bescherming der grondwet en der wetten, of liever slechts van reglementen, door den Koning vastgesteld en door Z. M. naar verkiezing te wijzen.

3°. Ontneemt men regten aan de *individus*, van de R. C. gezindheid, welke men aan die van andere gezindheden toekent of laat behouden.

4°. Staat men daardoor regten van *behoer* en *bevoering*, (in andere dan *geloofszaken*) toe aan eene vreemde magt, welke de grondwet niet kent.

Dat men, wanneer de leken eener kerk dit blijkbaar willen en verlangen, invloed van buiten in het stuk van geloofsleer, of zelfs de wijze van eerdienst toelaat, hier tegen valt weinig te zeggen. Ook Duitsche, Engelsche en andere Godgeleerden, welke werken vertaald of oververtaald tot ons kwamen, oefenden, meer dan men oppervlakkig meent, reeds sedert lang invloed uit op de begrippen en gevoelens van vele Protestanten hier te lande, ten aanzien van menig geloofszak; ja op de evangelieprediking in 't algemeen en de schriftverklaring in 't bijzonder. Dit te ontkennen, zou weinig waarheidsliefde aan den dag leggen. Men heeft dit echter

nimmer van de zijde der regering te keer gegaan; en men mag dus zeggen, dat ook, met opzigt tot geloofszaken, er invloed van buiten 's lands op de Protestanten vrijelijk wordt uitgeoefend. (Maga slechts een Strauss daarin niet sigen!)

Men ziet het: (en hiermede komen wij tot het tweede gezigtspunt;) wij hebben hier alleen den *ziddelijken* of *godsdiensligen* invloed op het oog; dien, welken de kracht der waarheid, de deugdelijkheid der gronden, de geschiktheid der leer om den mensch tot Godsvrucht, deugd en zedelijke volkomenheid te brengen, de overeenstemming derzelve met het geopenbaarde woord van God, — noodzakelijk moeten uitloopen op het hart, op de denkbeelden van den redelijken mensch, wien het ernstig om *dat* *alles* te doen is, en die het geluk heeft, in eene maatschappij te leven, waar velelei gelegenheid voor hem voortdurend is, tot het verzamelen van kennis, de ontwikkeling zijner geestvermogens, de verheldering zijner denkbeelden, omtrent hetgeen *waar*, *schoon* en *goed*, tot het zelf-onderzoeken, wat hem noodig en heilrijk is, — tot de bereiking, in *een* woord, zijner bestemming als redelijk, zedelijk, voor volmaking vatbaar bewoner dezer aarde.

Dien *ziddelijken* en *godsdiensligen* invloed, wij zijn er verre af denzelven aan het hoofd der R. C. Kerk, evenmin als aan de voorstanders of verkondigers eener *andere* geloofsleer, te willen betwisten; en wij willen zelfs aan de anders het regt niet onthouden hebben, om de hun geschikt voorkomende middelen aan te wenden, om hunne kinderen reeds vroegtijdig in de beginselen en waarheden, welke zij als moet heilzaam voor het geluk van den mensch beschouwen, te doen onderwijzen en opvoeden; omdat ons dit een regt toeschijnt, dat de natuur zelve hun geeft.

Maar geene buitenlandse magt of gezag, geene corporatie, geen voorstander of verkondiger van een bepaald geloofstelsel maken aanspraak op het regt, om door *stoffelijke* kracht of overmagt in eenen Staat te werken op de vrijheid van den menschelijken geest, op de denkbeelden, de gevoelens, de overtuiging der leden en burgers van eenen verlichten en onafhankelijken Staat, waar elk belijder, ieder individu, als mensch en burger, gelijkelijk moet worden geëerbiedigd en beschouwd, waar de menschelijke geest zich dus vrij mag en moet kunnen ontwikkelen, en de godsdienslige overtuiging geenerlei spijns, geenerlei beletsel mag in den weg leggen aan het geluk, hetwelk voor den mensch, ook den onafhankelijken, zeldenkennden mensch en burger, in zulk eene maatschappij, verkrijgbaar is.

Zulk eene *stoffelijke* kracht of invloed veroorlooft de grondwet zelfs aan den Staat niet, voor welken het toch wel in de eerste plaats van belang zijn zal, dat zijne burgers zuivere begrippen hebben van Godsdiens en zedelijkheid.

De regering heeft ja de zorg voor het *toezigt* op het hooger onderwijs; geenszins het regt om te bepalen, wat, in het stuk van Godsdiens, als *waarheid* in de bijzonderheden aan de studerende moet geleerd worden.

Hier slaan de wetenschap, de kunde, Godsdienslige inzichten des hooggeleerden, onafhankelijk op zichzelve. Hy verklaart en onderwijst, wat door hem, na vlijtig en nauwgezegt onderzoek, als *waar* is aangenomen.

Maar gansch anders zou de invloed zijn, bij de benoeming van Bisschoppen, welke hunne *voorschriften*, in het *kerkelijke* en *Godsdienstige*, van een buitenlandse magt ontvangende, zich verhouden zouden achten, die naar de letter te volvoeren, en door de aan hen ondergeschikte geestelijkheid te doen naleven. Bisschoppen, welke invloed op de benoeming dier geestelijkheid zelve aller bestendst zou moeten zijn; Bisschoppen, aan welke zo goed als geheel het hooger onderwijs der jonge geestelijken ook in de bijzonderheden zou zijn opgedragen; Bisschoppen, met groote tractementen bezoldigd, om ook datgene te bezitten en te kunnen ten toon spreiden, wat zoo zeer op de zinnelijkheid der

menigte werkt, — het aanzien van luister en grootheid; Bisschoppen eindelijk, welke, door hunnen schier onbeprekten invloed op de mindere geestelijkheid; door de middelen, welke de inrigting der R. C. kerk ter beider beschikking stelt, om ook op de huiselijke betrekkingen, de materiele belangen der leken in te werken; door een concordaat ondersteund en door de voorschriften van den Paus gebonden, of gedrongen, aan deze buitenlandsche magt eene stoffelijke kracht en invloed, een werkzaamig overwigt op den vrijen menschelijken geest in ons vaderland zouden in handen geven, welke wij aan de regering van den Staat zelf, warc ook de Vorst belijder van de R. C. Godeldienst, — niet zouden hebben willen toegekend, als hoogst schadelijk kunnende worden voor de vrijheid van belijdenis, van geestontwikkeling en beschaving; zonder dat er een voldoende tegenwigt gevonden werd, om, bij misbruik van de verleende magt en invloed, hetzelfde te kunnen te keer gaan.

Wij hebben weinig tegen het benoemen van Bisschoppen op zichzelf; maar veel tegen die van de zoodanige, welke niet aan kerkvorderingen, uit den boezem der vaderlandsche R. C. bevolking of hare bekwaamste en gemedeljkste herders en leeraren zelve voortgekomen, en door den Koning goedgekeurd, gelijk de kerkelijke verordeningen der overige gezindheden, maar alleen aan voorschriften en regelen eener buitenlandsche magt gebonden, geheel vreemd aan de belangen van den staat, en integendeel uit den aard der zaak min gunstig voor diens belangen gestermd, wegens het verschil van belijdenis van het grootste deel zijner bevolking.

Beschermt de staat de eene gezindheid tegen willekeurige magt, tegen stoffelijken invloed en overwigt van buiten, hij moet die bescherming ook verleen aan de andere gezindheid. Maar tegen Bisschoppen, afaankelijk van de voorschriften eener vreemde magt, en krachtens een verbod of tractaat naar die voorschriften moestende of mogende handelen, zou de staat geene bescherming kunnen verleen aan eene gezindheid, welke door de vreemde magt onder een kerkelijk dwangjuk gebragt werd.

Op dien grond zouden wij het sluiten van een concordaat, hetwelk de voorn omschrevene strekking hebben zou, niet welen ooreen te brengen met den geest en de letter onzer grondwet.

PUBLICATIE.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS DER STAD VLISSINGEN.
Brengeu bij deze ter kennis van de Belanghebbenden, dat hij hen is ingekomen en op heden ter invordering aan den Heer Ontvanger der directe Belastingen alhier verzonden, het door Zijne Excellentie den Heere Staatsraad Gouverneur dezer Provincie voor deze Stad invorderbaar verklaarde kohier der Personele Belasting No. 12, wegens gedane schattingen en tellingen, over het 5^e kwartaal dezes jaars, en noodigen de daarop voorkomende Belastingsschuldigen bij deze uit, om de belastingen waarvoor zij op gemeld kohier zijn aangeslagen, binnen de bij de Wet bepaalde termijnen in handen van voornoemde Ontvanger te voldoen.

Op dat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitgedagen in de Stads-Courant geplaatst.

Vlissingen, den 5. Maart 1841.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. van der SWALME.
Ter Ordonnantie van Hun Edel Achtbare,
S. van der SWALME,
Secretaris.

Nieuwstijdingen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 5 Maart. Men schrijft uit Alexandriën van den 28 Januarij. Over Gaza verneemt men, dat de troepen van Ibrahim op dierzelver afloft de stad Jericho platgebrand hebben, zijnde deze gruwel uitgelokt geworden door een Ige gewerschoten, die hij het voorbijtrekken, van uit dezelve op hen gelost waren geworden.

Berigten uit Damaskus van den 18 der vorige maand, gewagen van aldaar uitgebrokene onlusten. Eeone dwcepers hadden zich verlost, al wie geen Muselman was, het dragen van den witten tulband en het rijden te verbieden. De kloke houding des Gouverneurs had de rust echter weder hersteld, de ergste beluansels waren gevat en de strengste maatregel tot handhaving der orde genomen.

In brieven uit Konstantinopel wordt sterk geklaagd, dat Lord Ponsonby, blijft voortgaan met het opperen van zwaarheden tegen de inwillingen welke den Egyptischen Onderkoning reeds gemaakt zijn of verder gemaakt zouden kunnen worden, plegtigstaande de instructies, welke die Gezant voortdurend uit Londen ontvingt, een even verzoenenden geest als die der overige Hoven ademen.

Diezelfde brieven zeggen, dat te Jerusalem een afzonderlijk beambte der Porte zal worden aangesteld, tot wien de Christen inwoners, ingeval van nood, hunne toevlugt zullen kunnen nemen.

Te St. Petersburg meenen sommigen, dat de Russische Regering eerslang weder tot het sluiten van eene nieuwe leening verplicht zal zijn, naardien de expeditie tegen Chiwa en Gircasie, de uitrusting der vloeten in de Zwarte en Balische Zeeën, het bouwen van groote paleizen in de beide hoofdsteden, de kosten voor de trouwplegheid der Grootvorstin Maria, de beleemmeringen door den handel onderdonden, en het uitspansende goduere twee achtereenvolgende jaren, groote uitgaven hebben veroorzaakt. Nogtans twijfelt men, bij de onmetelijke hulpmiddelen van het Rijk, niet aan een spoedig herstel der financiën, althans wanneer de algemene vrede behouden mag blijven.

ENGELAND.

LONDEN, den 6 Maart. In het Lagerhuis heeft de Heer O'Brien, bij gelegenheid der voortgezette beraadslagingen over de begroting voor de Zee- en Landmagt, het nemen van krachtige maatregelen tegen de oorlogszuchtige bedoelingen der Verenigde Staten als wenschelijk beschouwd, maar ten antwoord ontvangen dat van zoodanige bedoelingen nog niets met zekerheid was gebleken. Ook air R. Peel heeft gezegd, dat men, ofschoon hij niets zoo zeer als oorlog dachtte, bij de tegenwoordigen staat der publieke zaken, niet al te sterk op bezuinigingen in de middelen van wapening moest aandringen.

De groote jurij van Lockport heeft de aanklagt tegen den Heer M'Leod, dat hij zich, tijdens het verbranden der schooner *Caroline*, aan moord heeft schuldig gemaakt, bevestigd, zoodat hij voorloopig in hechtenis blijven moet tot den 22 dezer, op welken dag de eigenlijke regtpleging moet aavangen. Ofschoon zulks eerst is tegen gesproken, blijkt het echter waar te zijn dat het volk te Lockport zich aan verregaanden moedwil jegens dien staatsgevangene heeft schuldig gemaakt, zonder dat de autoriteiten zich krachtig genoeg daartegen verzet hebben.

FRANKRIJK.

PARIS, den 6 Maart. Het plan van den Koning en de Koningin der Belgen om herwaarts te komen, schijnt tot het laatzte der volgende maand uitgesteld te zijn, alzwanneer M. MM. Brussel verlaten zullen, om de doopplegheid van den Graaf van Parijs bij te wonen, die op 1 Mei bepaald blijft.

Om trent de onderhandelingen, die te Londen geopend zijn, wegens het sluiten van een nieuw tractaat der Mogendheden, waaraan ook Frankrijk deel zou nemen, wil men hier weten, dat door Lord Palmerston aanvankelijk geene bezwaren tegen het teekenen van zoodanig tractaat in het mid len waren gebragt, maar dat hij zich later met die der Oostenrijkische, Russische en Pruisische diplomaten heeft vereenigd, ten gevolge waarvan Frankrijk in zijnen vorige staat, van afzondering blijven zou. Dit berigt komt echter van den kant der oppositie en vereischt nadere bevestiging.

De beroemde actrice *Rochet*, die nog altijd weifelen bleef tusschen het teekenen van haar contract voor Petersburg of voor Parijs, heeft eindelijk tot het laatste besloten en geteekend.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 7 Maart. Keinigen tijd geleden meldden wij, dat de Heer *Frans* zijn ontslag als Lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal had ingediend, en dat wij zulks van goederhand vernomen hadden; doch thans kunnen wij uit een goedde bron melden, dat men voorn. Heer van dit zijn plan heeft teruggebragt, en Zijn Edel Achtbare bij de aanstaande zitting der Kamer weder zal ingewoondig zijn. (H. B.)

Men verzekert, dat bij de regering het voornemen zou bestaan, om bij de aanstaande hervatting van de werkzaamheden der Staten-Generaal, welke den 9 dezer zijn zal, de kwestie, nopens het bezigen van andere personen dan griffiers of substituut-griffiers, in de instructie of op de openbare regtstittingen enz., bij de wet te doen beslechten, en wel, naar men wil, door te veroorloofen, om bij de instructie de werkzaamheden door klerken te doen verrigten, terwijl op de regtstittingen, of in werkzaamheden betrekkelijk handel- of burgerlijke zaken, raadsheeren, registers of plaatsvervangenden zouden kunnen worden gelruikt.

Men verzekert dat Z. M. Koning *Willem Frederik* zijne reis naar Nederland onbepaald heeft uitgesteld.

Men wil dat thans bij den raad van state twee ontwerpen van wet in beraadslaging zijn. Het eerste betrekkelijk de daartelling van eene consiguatie-kaas, voor effecten aan toonder, ter dienste van voogden over minderjarigen en getuiterende; het tweede betrekkelijk het personeel. Deze belasting zou op geheel nieuwe beginselen worden gesteld. Door afschaffing van de grondbelasting wegens du en en vensers, benevens hancateden, onder bijvoeging van het bedrag daarvan tot den eersten grondslag (de huurwaarde), zouden groote vereenvoudigingen worden daargesteld. De vrijdommen voor de lagere volkstanden zouden aanmerklijk worden uitgebreid. De werklozen en wekpaarden voor fabriken, beroepen en bedrijven benoodigd zouden van de belasting worden vrijgesteld. Daar tegen zou het regt voor dienstboden aan paarden van weelde worden verhoogd; liverlei-bedienden zouden dubbel worden aangeslagen, en voor paarden, bespannen voor rijtuigen met wapens, mede eene hogere belasting verschuldigd zijn. Ook zou op de ongeluude heeren boven de 30 jaren (met uitzondering van geestelijken en militairen, en met vrijstelling van kleine aangeslagenen benevens van kostwinners voor ouders of minderjarigen) eene verhoging van belasting worden toegepast.

ROTTERDAM, den 8. Maart. Het bevestigt zich dat het hoozek van Z. M. den Koning aan deze Stad nu stellig tegen Woensdag den 17. dezer is toegezgd, terwijl men zich met dat van H. M. de Koningin diinaal nog niet schijnt te mogen vleijen. Z. M. moet voornemens zijn; onder anderen de fabriek der Nederlandsche Stoombootmaatschappij op Fijsoord te bezoeken, en reeds eenige dagen geleden hebben zich verscheiden jongelieden van deligen huize tot een gezelschap vereenigd, dat zich met de eer vleit Hoozatenzels derwaarts te zullen overbrengen.

Van Regerings wege zullen de voornaamste publieke schouwven prachtig worden geillumineerd; ook spreekt men van de oprigting eener smaatloke cerepoort, aan de Shie, nabij de Heilbrug.

Terwijl het wel geen twijfel zijt, of alle ingezetenen zullen het voorbeeld, van Stads wege gegeven, door een algemeene verlichting volgen, bestaat, naar men verneemt, bij de bewoners der boompjes en van verscheiden voornaamste havens het plan tot eene eenparige illuminatie, langs de huizen of kaaijen, voor gemeenschappelijke rekening.

Bij wijzing, in zoo verre, van art. 74 van de reglementen omtrent de zamenstelling van de staten der provincien, heeft Z. M. bepaald, dat, aan te vangen met het loopende jaar 1841, in alle provincien, behalve Drontheim, de som van 1000, welke overeenkomstig dat artikel, telken jaer uit 's Lands kas, aan de leden der staten van de provincien, gezamenlijk, ter vergoeding van reiskosten, word toegestaan tot op 1500 verminderd zal worden; terwijl voor de provincie Drenthe, alwaar de som, tot voorschrevene einde toegelegd, thans 1000 bedraagt, zal worden gebragt, tot op 750.

Van de Kaap de Goede Hoop schrijft men, dat de uitgeweken Hollandische Boeren, die den gemeenobest te Port-Natal gevestigd hebben, zich eenige hebben gekozen, benaastande uit de Hollandische drie kleuren, eveneens volgende, doch niet regtbigdend, maar verdeeld in drie hoeken, waarvan de Bovenste (rood) regtboeking; de tweede (wit) gelijkboeking, met het oppaart aan den stok, en de onderste (blauw) regtboeking is. Uit Engeland zou het bevel gekomen zijn, van

die nieuwe republiek bezit te nemen.
— To Delft is een oergeteboren kind voor de pastoren den Wel Eerw. Heer Pastoor S. te neder gelegd, en door Eerbiedwaardigen Geestelijke, liefdevol, onder zijne bijzondere bescherming opgenomen.

GOES, den 8. Maart. Op gisteren werd in de plaats Wilhelmina Dorp, welke door Z. M. besluit tot afzonderlijke Hervormde Kerkelijke Gemeente, waartoe hiertoe diers plaats behooren, was verklaard, de nieuwbouwde Kerk ingewijd. De plegtigheid werd bestaand den Wel Eerw. zeer gel. heer J. B. *Utrecht Drenthe* dikant te Wolphaardijk, die op eene waardige wijze meente bij het verkregen voorregt bepaalde en dezelve biddend van het Oppervezen in geest en in waarheid, dit bedehuis opleide.

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, den 10. Maart. Sedert den 8. dezer alhier ter Reede gekomen: Voor Antwerpen bestemd; *Ebenezer*, J. Crisp, Londen, stukgoederen; *Maria*, J. Hebbert, New-Orleans, katoen en tabak.

Advertentie.

Drie Spuiten.

De ondergetekende heeft de eer zijne goetbegunstigers te berigten, de ontvangst van de groote partij Zijden, Lyonner en Nismar **KEN**, Zwart en Gekleurde **GROS DE NAP LAKENS**, Fransche en Engelsche **CHITS LINNEN** en Witte **GOEDEREN**, welke allen door groote aankopen, alle tot vernielden prijzen verkocht worden.

J. D. ISAACSON,
Kortendelft, G. R.

*** * F. T. ZETTELER**, Marchand Tailleur heeft de eer zijne geachte Stadgenooten en begunstigers te berigten, dat hij ontvangen heeft een fraai assortiment supra fijne **LAKENS** in verscheiden kleuren en prijzen, van de toornaamste Fabrieken van Verviers, als ook dat zijn **goed voorzien** is van differente **BROEKSTOKKEN** en nieuwmodische **VESTEN**, benevens **COECHARDE**, **HANDSCHOENEN**, **BRETELS** en **goudweiders** tot zijn vak behoort. Tevens hij berigt, dat hij de affaire in **WIJNEN**, **KEUREN**, **TABAK**, **SIGAREN** en **KRUIDEN WAREN**, vroeger door zijn Vrouw op naam de **Widuwe J. G. FAGE** gedreven, mede zijnen naam blijft continueren, welke allen bij hem tot zeer civile prijzen te bekomen zijn. Hij verzoekt om het een en ander op zijner geachte Stadgenooten, onder beoefte en allezins prompte bediening.

Théâtre de Flessingue.

Vendredi 12-Mars 1841, la Compagnie d'Arts Français du Grand Théâtre de Bruges et de Maldebourg, sous la Direction de Mr. CAZENUVE (Directeur), aura l'honneur de donner sa première représentation: 1. Mr. JONIAL, ou l'Huissier-Commissaire, Vaudeville en deux actes. 2. LE CLEY, Opéra en un acte; du Théâtre Royal de l'Opéra-Comique de Paris. 3. SIMPLETTE LA VRIERE, Vaudeville en un acte, de MM. COGNARD, Frères du Théâtre du Palais Royal Paris.

Nota. — Monsieur CAZENUVE, premier Tenor, et Madame ROSE St. VICTOR, premier Chanteuse, joueront dans la seconde représentation.

AFVAART-UREN VAN DE STOOMBOOT DE SOEHLE.

MAART 1841.

Van Vlissingen.		Van Breskens.	
nr. min.	nr. min.	nr. min.	nr. min.
Donderdag 11.	nr. 2.	Donderdag 11.	nr. 3.
Vrijdag 12.	2.30	Vrijdag 12.	3.
Zaterdag 13.	3.30	Zaterdag 13.	4.
Zondag 14.	4.	Zondag 14.	5.
Maandag 15.	5.	Maandag 15.	6.
Biogdag 16.	6.	Biogdag 16.	7.
Woensd. 17.	7.	Woensd. 17.	8.

Van FLISSINGEN naar NEUZEN en terug
Vrijdag 18 Maart van 9 ure. — Terug s midd. 12

AFVAART-UREN VAN HET

STOOMJAGT.

van de Tusschen MIDDELBOURG en ROTTERDAM, gedurende de maand MAART 1841.

Van Middelburg.		Van Rotterdam.	
nr. min.	nr. min.	nr. min.	nr. min.
Donderdag 11.	morg. 7.6	Vrijdag 12.	morg. 7.6
Zondag 14.	8.	Dingsdag 16.	8.
Donderdag 18.	8.	Vrijdag 19.	8.
Zondag 21.	8.30	Dingsdag 26.	8.30

Ter Drukkerij van P. WETS DE SWART.